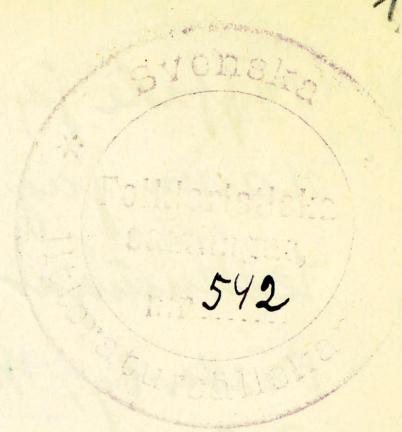

Till Svenska Litteratursällskapets
Folkloristiske sektion.

Härmed har jag åran att till Svenska litteratursällskapets folkloristiske sektion sent omrider överlämna resultaten av de upptäckningsfärder jag med stipendium av sällskapet företagit somrarna 1939 och 1940.

Den 31 juli 1939 reste jag från Högsåm, först till Esbo, där jag besökte Träskända, Rödskog, Gammelgård, Övre Röös och Juva, och sedan till Pyttis, som lockade mig, emedan jag eftersom min resa sommaren 1924 i Pemö och Strömfors ytter skärgård hade hört tales om sångare och spelmän i förstnämnde socken, vilka jag inte då kunnat fånga upp. Nu, efter femton år,

2.

träffade jag verkligen en del av dessa, vilkas
namn jag antecknat. I Pyttis gjorde jag upp-
teknikar nuvardsakligen i Kvamby, Broby,
Västerby, Mojaport, Hinkaröle och Tuska.
Från denna resa återvände jag den 13 aug. I
slutet av ^{samma} månad företog jag en färd i
motorbåt till tre avlägsna områder i Nagu,
som jag inte besökt förut: Råvskär, Alskär
och Kräkskär. På den första ön fanns ingen
som sönjig, på den andra fanns en gammal
gumma, som i yngre dager — det har
intygats av trovärdige vittnen — hade
syngit vallader; men hon vägrade härd.
Nackat att låta höra dem, ansåg den
vara syndiga. På den tredje ön fanns en
beredd till ^o längre, Otto Andersson men
hans repertoar var inte stor.

3.

Sommaren 1940 begav jag mig åter till
Pyttis, (delt. juli), dertill uppmunrad genom
bro. Violinisterna hade under vintern gjort
igenom sin repertoar och funnit allt det ännu
fanns mycket uppdeckat. På väg till Pyttis
stannade jag i Pennå kyrkby, där jag hade
arrangerat ett sammanträffande med sångare-
torparen Karl Henriksson från Grano, Björkby.
En del texter till hans sånger Torle tilde
lämnats till Litteraturförlaget av dokto-
rinnan Malm, f. v. Willebrandt. Jag sökte
också upp andra sångkuniga i kyrkbyn.
Följande dag reste jag vidare till Pyttis,
där jag igen besökte de svenska byarna
på fastlandet och på Moenupport och pick
den utlorade efterskörden av spelans-
melodier och kontrollerade den som jag

Skrivit upp föregående sommar. Och så visor
fanns ännu att Taga vara på, i synnerhet
ringdanser.

Denna sommar var det inte möjligt att
företaga några färder i skärgården. Jag
reste därfor till Tenala, där jag uppehöll mig
till den 12 juli och besökte flera byar. Av
fröken Birgit Eriksson, som då var bosatt i
Kyrkbyn, fick jag värdefulla anvisningar
på riskunniga personer. Hon hade förberett
mitt besök och antecknat en hel del texter
på forhand. Jag är henne mycket tacksam
för hennes vänliga medverkan.

I september 1940 gjorde jag en resa till
Porkala, t. o. m. så långt som till en ö vid
Porkala udde. Där bodde en spelman, men
tyvärr hängde hans violin på väggen

utan strängar. I Porkala by antecknade
 jag några visor, och i Bondarby tillbragte
 jag en stund hos en spelman, smeden Henrik
 Nykalm, efter att med hjälp av liten sikt upp
 komon i en avlägsen gård. Tyvärr avbröts
 sessionen genom att tägts utgång till
 malkades. Uppteckningarna är bristfälliga
 och hade, liksom de ^{några av} föregående sommer
 i 1900, varit en kollationering efterat. En
 del visor har antecknats i års och på hörsåm.

Må den samling av melodier och texter
 som jag nu intämmar till Svenska litteratursällskapet,
 elura kanske inte i sig för sig så värdefull,
 nära som en bild av vad folket i vissa
 trakter av vårt land bevarade i minnet
 1939-40 av äldre visor och låtar. Eär del
 "Skräp" och upprepningar som fögt med

bidrar kanske på sitt sätt till bilden och
har därför inte uteslutits. *

Med tacksamhet vill jag åmma nämna
några personer som vant mig till stor hjälpe
och offrat tid och krafter för uppställnings-
arbetets skull: fröken Dagmar Pettersson,
Ester Friskunda, f. d. von den Edward
Danielsbacka, Pyttis Kvamby, och bönde-
na, bröderna Ågård på Mogenport.

Till denne reserverättske föger jag
som komplettering några brevutdrag -

Ahr, den 13 febr. 1946

Greté Dahlström

* Likaså få de avskrifter av dansmusk
jag på enträgen uppmaning gjorde i Pyttis
folga med, eftersom jag har skäl att förmoda
att dessa saker redan bevaras i arkiven (Brage?)

Utdrag ur brev

Pytts, den 8 aug 1939.

" --- I Esbo hade jag ... som ciceron
en 50-årig fötten, som har en liten
butik på Träskända gårds. Första dagar
besökte vi en gammal gubbe,² som
var ytterst vanlig, men hans visor
var inte så märkvärdiga. --- Den
andra dagen gick vi till en annan
by, där en gammal värdfinne³ kunde
nämna balladmelodier och en spelman⁴
spelade i timbal; sin lille enkle
korg. Han hade fått bud om värde
oss, sade att han skurat golvet
för den skull på morgonen! Han

¹ Dagmar Peterson

³ Matilda Ståle

² Karl Ekholar

⁴ Wilhelm Weurlander

Var också tillverkare av fäder, använde
vid detta tillfälle en fädel av plåt. Han
har spelat i led vid Västgöta upprisingar
----- När vi gick därifrån
ställdes sig qubben i dörren och spelade
en marsch. I den byn hannade vi
på ett rökt namsdayskaffe (Mai).
Mänskorna där är mest glada och
tillgängliga. Det finns där en del vackra
gamla gårdar och överallt var det en
riklig prakts av blommor, också vid
de små stugorna.

På lördagen reste jag sedan hit - (Pytt)
Efter de två timmarna i kyrkhbyn for
jag med buss till en östligare by, Broby.

Därifrån kunde jag omedelbart ta

* Se Hedmans uppfostran i Värmland

en annan buss till Västerby, där en spelman
Brinkas, bor. Det var honom jag fått anvisning
på genom Alf Hild^x, som hört om honom av
studenter som var här före sommaren ^{xx}
Han hade då spelat fransås och vts under
ritat i dansturner. Men nu var han inte
mera i stand att spela, visade att ett främre
var alldeles svikt och sade sig ha förlorat
mötet. Förargligt, då det uppgavs av
andra här att han spelat menest och
jolska. Då de inte kunde ge anvisning på
nägon annan i den byn, hörde jag en
lastbil, som förde mig (15 km) till Kvarnby.
Där sökte jag upp gubben Danielsson,
som Rosas^{**} rekommenderat, och han visade
^{xt} Jag hade över antecknat hans namn

1924

* A. Forslin. ** John Rosas, fil. mag.
til. mag.

sig vara en mycket värdefull bekant-
skap. Han har varit bonde, men på
nägot sätt inte kunnat sköta sig, trots
idealitet och nystrohet, så att han nu
bor som en inkusning i ett vindssum i sin
egen gård. Han har gått två år i folk-
högskola i Danmark, varit med om
de flesta sångfester, tillhör både män-
och blandad kor, har trumpet på vele-
ciped till Punkaharju, Åhr, o.s.v., tar
solbad, bader i en bräck (han beskrev
ungefärdig hela proceduren med intrålning,
protherrning o.s.v.) Han bader ända tills
det blir is och börjar ligga i aprib,
har T.O.M. Magjut vak och duschat
+ han tarde ha bekostat Pytis Kös hel-
föd till min sängfest i Österbotten

ute i 30 graders kold. Han är 63 år, ung -
karl, Nivel, han anvisade mig kvarters ;
granngården, där jag blev väntigt mottagen
av husets karlar, men världsmannen gick stum
och bortade mörka blickar på mig och dröjde
med att ge sitt medgivande, men jag gissade
rätt att det endast var blyghet, ty jag hade
måktat allt andra i trakten också var skygg
för framlingen. Jag har ett snyggt rum och nu
är gunman välviljan själv, slår sig T.O.m.
Själomant ner och sjunger en stump. Han
säger orväxlande du, hon, ni, frun - En
gammal qubbe säger också du. Redan lördag
kväll gick jag med Danielsbacka till en
Spelman, Renlund, som också ursprungligen
är bonde, men nu bor i en usel liten
koja. Han var skygg tills sitt väsen,
men, liksom familjen i övrigt, mycket
älskvard. Han kunde ett otal melodier

* Ida Korander

och hade också kopior av upptredningar, som
en folkskollärare Hildebrand gjort av Brünkas
prästas, Kedrig m.m.^t Han spelade [också[?]] o
olika vid brollop förekommande nummer.

Han var nog mycket musikalisk, hans
röst hade omfattat tre oktaver ^(sade han) och han
sjöng även med sju tenorstämmor. Han
var dessutom visselkonstnär och kunde
karma olika fagelläten. En gång hade han
gått längs en väg och lortat en spilkerke
med sig 8 km. Medan vi köll på mad upp-
teckningar - lördag kväll, söndag 7 timmar
i rad (efter vilka 7 timmar jag skrev
ringdoser 3 timmar på köallen på stället
där jag bor) och måndag f.m. på köäll —
sade han att det blev "så ljus" inom
honom när han spelade, men han blev
också så upprörd att han tog Valeriana
och hade svit oroligt! Han menade

+ detta möter jag hos honom av stor värde, som
säkert är hemligutstiftat bevarade i en byrålåda

Att musik var det enda han skulle dugt till
"men kanske det hade gått med mig som med
Bendör, ja, va hette han — (jag tänkte: inte
menar han väl Schumann —, men jag saade ingen
ting) — han som var gift med den där Clara
— Clara Wieck va de hon hette? Och det var
Schumann! Han läser vad han kommer över
om musik och fäster sig framst vid musik-
notiser i tidningarna. Hans yummor är en
liten rullig och vänlig en, finsk av här-
stamning, men svenska i kusin till
flygaren Lihu. I sanningens namn måste
jag ändå tillägga att en god del av upptek-
ningsstidens gick åt tis Danielssundas prata
— han var med hela tiden — till kaffedrickning,
kallonätande o.s.v. I går hade D. tagit med
sig en bonde, Drachila, för att fotografen spel-
mannen, men det blev inte av, men jag försökte
senare, de skola avvaktas en bättre belysning.

Nu skall jag (kl. 9 f.m.) ringa till en annan
spelman och kanske resa till Norom kl. 1. Där-
tärför man går jag till Broby och talar upp en
världsmus och kanske någon annan. Nu går det
inte buss. "De är int Anat än ti masse buss".
Jag går var jag också på kommunkommittéet och
fick några melodier.

~ ~ ~

Danielsvadka köll riktigt ett tal i går kväll
i spelmannens stuga. De har sett mitt namn
i sånghäften och är imponerade av att min
man är docent vid Lunds akademi. Jag blir
det ett par gummor (och poster) i Broby,
spelmannen Björklund, som visar med buss,
och en eller två gummor i Västerby, det jag
får vandra på köllen. I morgon reser
jag väl till Mogenport, onsdag och torsdag,
så på fredagen till Antwerp och lördagen
hem åt.

~ ~ ~

Mogenport den 9 aug. 1939

I går, tisdag, gick jag från Kvarnby till Broby, där jag sökte upp en gumma*, som hade haft 14 barn, 11 nu fullvuxna. Hon sätter vanligt och väligt vad hon kunde under den stund jag kom. Åga henne innan jag med spänning sprang till posten ---. Så gick jag till en annan gumma tre km. bort i skogen, dit det skulle vänt svart att hitta, men jag hade tus: en pojke från torpet var just i byn i en butik, där jag träffade honom. Det var en glödhet dag i går, men jag gick så fort jag kunde för att få tiden att räcka till. Den gumman kunde inte mycket, och då skulle jag fara med buss till en spelmen, som jag hördat mig till per telefon. De sade i torpet att jag kunde gå till en genomsjö och att det räckte endast en kvarts timme. Men det gick drygt en halv timme förr jag satte

* Amalia Korpé

benen på nacken, och när jag kom fram till landsvägen, susade bussen förbi utan att observera min livliga gymnastik. Det var hett och det återstod fem kilometer och gubben ⁺väntade.¹ I min förtvivlan började jag vända bort, men snart kom det ett ungts par åkande på en längkärra, de lät mig väntigt åka med. Jag satt bakpå, baksättes, och dinglede med benen utanför, men var nogd att inte behöva gå. Sedan återstod det endast $\frac{1}{2}$ km. till gubbens stuga i skogen. Han hade en tavla och en snygg sal med radio och annat och var vanligheten självt, spelade utan kord, så jag skrev oavbrutet ett par timmar, med uppehåll för kaffedrickning. Han sajde ej ha spelat på 360 brottag, knorde en hel "brottagsrit"; men inte polskor eller manetter. Jag frågade om jag fick ersätta honom för förlorad arbetstid, men han avböjde bestämt, sägande: "Vi är ju svenskar."

¹ Herman Björklund

Han földe mig sedan till landsvägen. Verkligen
en ålskör⁷⁸ gubbe. Så kom jag till mitt kvarter,
6-tiden, åt middag och vände litet och gick
sedan till Västerby (c:a $\frac{1}{2}$ timmes väg), där en
gummi i en liten, liten stuga sjöng för mig.

Jag fick först avhänta henne i granngården
och hon var mycket motsträvig. Sjöng bara
Guds ord, hade tandvärk o.s.v., men finade
sedan upp fullständigt. Det var också mörkt
då jag kom hem. — I morgon valnade jag
kl. 5, steg upp kl. 6 för att göra mina ar-
betsfrihet färdiga. — Jag reste sedan från Broby
med buss till Svartbäck, därifrån en snäll
gubbe solde mig i en flatbänk vid till
Mozerpont.

— — —

* Fanny Linmans. Lade sig i örn mydon ha
sjungit för uppteknare. (myrhundar.)

